

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XII. évfolyam,
3396. szám

4 oldal,
20 bani

1956,
január 24,
kedd

Lapunk tartalmából:

— Atanász Margaritoff bolgár karnagy Aradon (2. old.)
— Eredményesen tevékenykedő állandó bizottság (2. old.)
— Történelmi évforduló (2. old.)
— Testnevelés és sport (2. old.)
— Pártélet — A tagjelöltek felvétele — alapszervezetünk megerősödéséhez vezetett (3. old.)
— Az öntődében (3. old.)

— A népszámlálás a dolgozók érdekeit szolgálja (3. old.)
— Tudnivalók a néptanácsai képviselőválasztásokról — A választási bizottságok szerepe és hatásköre (3. old.)
— Véget ért a parlag- és szőlőfélék megmunkálásában kitűnt kom-szomolisták és ifjak értekezlete (4. old.)

A párt és a tömegek közötti kapcsolat — a pártmunka törvénye

A marxizmus-leninizmus arra tanít, hogy a történelem igazi alkotója a nép: a munkások, a dolgozók és a néphez hű értelmiség milliói. Napjaink eseményei ezt igazolják. Nézzünk csak körül! Vajon kik az új társadalmi-gazdasági rendszerünk építői, a franciaországi események alakítói, a békemozgalmak hősök? Világos — a néptömegek. A nép alkotó erejének, bátorságának, tetteikétségének felhasználása nélkül pártunk egy lépést sem tudna tenni az előrehaladás útján, a pártpolitika megvalósításának útján. Nyilvánvaló, hogy a népi tömegek olyan erői képviselnek, amelyek figyelmünkön kívül nagysága nagy hiba lenne. Ezért a pártszervezetek és a párt-szervek állandó feladata nap, mint nap, órától-órára erősíteni a párt és a tömegek közötti kapcsolatot. A proletariátus nagy tanítómestere, V. I. Lenin mondotta: „A tömeg szolgálata és a tömeg érdekeinek helyes kifejezése juttatása céljából az élcsapatnak, a szervezetenek ugy kell folytatnia egész tevékenységét a tömegek között, hogy sorából magához vonzza a legjobb erőket, kivétel nélkül, hogy lépésről-lépésre nagy gondot és tárgyilagossággal ellenőrizze, megvan-e a kapcsolat a tömegekkel, eleven-e ez a kapcsolat. Az élcsapat így, csak így nevelheti és világozhatja fel a tömeget, fejezheti ki a tömeg érdekeit, taníthatja meg a szervezkedésre, irányíthatja a tömeg egész tevékenységét az öntudatos osztálypolitika útján.”

A párt és a tömegek közötti kapcsolatnak számos formája van. A pártokivüli aktív, a nyílt alapszervezeti gyűlések, a tömegszervezetek, a bírálat — különösképpen az alulról jövő bírálat — a dolgozók kezdeményezése, a tömegkapcsolat, mindmennyi formái. A pártszervezetek, a pártmunkások, a kommuniszták feladata, hogy ezeket a formákat — bármennyire is változóak és sokrétűek — helyesen használják fel a közös nagy cél megvalósításában, a szocializmus építésében.

Városunkban nem egy pártszervezet akad, amelyet a pártmunkának és a lenini elve vezérel. A CFR fűtőház és a fűtőhelyek, valamint a „I. Ranghe” szerszámgépgyár pártszervezeteinek vezetőségi tagjai arra törekednek, hogy a legöntudatosabb, legjobb dolgozókat a párt köré tömörítsék. A CFR fűtőház alapszervezete például, munkájában nagyszámú, jól képzett pártokivüli aktívát támaszkodik. Tagjait bevonja a politikai munkába, feladatairól nyilvántartást vezetnek. Ez a magyarázata annak, hogy ez a gazdasági egység napról-napra mind jobb eredményeket ér el.

A tömegkapcsolatok kiszélesítésében fontos helyet töltenek be a különböző tömegszervezetek, elsősorban pedig az IMSz, a szakszervezet és a néptanácsok, amelyek a dolgozók egységbe tömörítésének legszélesebb szervezetei. Az említett szervezetekre az a feladat hárul, hogy bevonják a dolgozókat új, boldog életünk építésébe. Ezek a tömegszervezetek kell, hogy vezessék a pártokivüli harcát a párttámaszatok teljesítéséért, második öt éves tervünk célkitűzéseinek megvalósításáért. Természetesen a siker döntő feltétele, hogy a pártszervek, a kommuniszták, miként tudják vezetni ezeket a szervezeteket. Ime egy példa a sok közül: ismeretes, hogy az őszi hónapokban a villanygyár IMSz szervezete — egyébként egyik legéletesebb ifjúsági szervezet városi viszonylatban — elhanyagolta a munkát. A szervezeti életben nagy visszaesés mutatkozott. Ennek a

viSSZAS helyzetnek kettős oka volt. Az egyik, hogy a sikerek láttán az ifjak önmegelégedettek lettek, a másik pedig: a pártszervezet is elhanyagolta az IMSz munka irányítását. Egy adott időszakban az IMSz szervezet büroja nem is tudta, hogy a pártalapszervezet részéről ki felel az ifjuság soraiban végzett munkáért. A helyzet tarthatatlansága csakhamar tette ösztönözte mind az alapszervezet, mind az IMSz szervezet vezetőségi tagjait. A pártalapszervezet vezetősége többször tanácskozott az IMSz szervezet büro-jával, az IMSz titkárral s konkrét, kézzelfogható segítséget adott nekik. Ilyenformán az IMSz munka decemberben kezdett fellendülni.

A példák mindennél világosabban igazolják, hogy ahol a pártszervek, a vezetőségi tagok állandóan szel-sítik, fejlesztik a tömegkapcsolatokat, ott a politikai és a termelői munka jól megy. És fordítva, ahol a pártszervek elhanyagolják ezt a kérdést, ott a pártmunka csak nagy zökkenőkkel halad előre.

Nem elég csupán vezetni a tömegek harcait, irányítani a tömegszervezetek dolgozó elvtársakon keresztül ezek munkáját; fel kell világosítani a tömegeket a párt politikájáról, ismeretien kell velük pártunk határozatait. Ebben a tevékenységben a párt főleg az agitátorokra támaszkodik. Ők azok, akik munkahelyükön minden nap eljuttatják a párt szavát a tömegekhez. Szerepük nagyjelentőségű, különösen ha arra gondolunk, hogy a néptömegek párt iránti szerellete, ragaszkodása, az egész pártpolitika megértésétől függ, vagyis attól: agitátoraink mennyire képesek hatni a tömegekre, meggyőzni őket pártunk politikájának helyességéről. A közelmúltban tartott II. pártkongresszus történelmi jelentőségű határozatai nehez, de szép feladatokat róttak az agitátorokra: a kongresszus eszméinek, célkitűzéseinek terjesztését. A „I. Ranghe” gyáiban például, amellé, hogy az agitátorok munkacsoportonként ismerlették a Központi Vezetőség jelentését, embertől-emberig me-nő felvilágosító tevékenységet is végeztek. A jól végzett politikai munka annak volt a következménye, hogy az alapszervezet kellőképpen előkészítette az agitátorokat. Sajnos, ez a helyes gyakorlat még mindig nem honosodott meg valamennyi pártalapszervezetben. A „Libertatea” cipő- és káptalagyárban a véletlenre bízta az agitátorok kiképzését. Ez nagyban akadályozza a felvilágosító politikai munka kibontakozását, a néptömegek és a párt közötti mindennapi eleven kapcsolat kiszélesítését.

Uzemeinkben és gyárainkban elég gyakori az, hogy a pártszervezet megelégedik a szocialista verseny-ről, vagy annak irányítását teljes egészében a szakszervezetre bizza. Ez utóbbi nem is volna olyan nagy hiba, a baj azonban ott kezdődik, hogy legtöbbször a pártszervezet nem ellenőrizi rendszeresen a szocialista versenyeket. Ezért néhány helyen még a mai napig sem alakult ki egy egészséges verseny-szellem.

Az alapszervezetek, az aktivisták és az összes párttagok feladata állandóan erősíteni a tömegkapcsolatokat azáltal, hogy életképes pártokivüli aktivát építenek ki, megjavítják a tömegszervezetek a pártve-rezést, fellendítik a szocialista verseny-t. Emellett minden kommunis-ta kötelessége állandóan ösztönözni az alulról jövő bírálatot, támogatni a néptömegek kezdeményezését, mert csak így erősíthetjük, csak így szélesíthetjük ki a párt és a tömegek közötti szétéphetetlen kapcsolatot.

Nagymennyiségű importáru érkezett

Január első 20 napján nagymennyiségű importáru érkezett országunkba. A Szovjetunióból, a Csehszlovák Köztársaságból és a Lengyel Népköztársaságból jelentős mennyiségű hengerrel árut, speciális acélok, tűzálló anyagokat és csöveket kaptunk. A Szovjetunióból nemrég 1600 tonna gyapot és 10 tonna mandszu-nai ikra is érkezett. Csehszlovákiából, a Német Demokratikus Köztársaságból és Magyarországról pamutszövetek, sport-kö-töttárúk, gyermekharisnyák és más

Megvalósulnak a vállalkások

Jelentős tervteljesítés

Ennek az évnél első 19 napján a „November 7”-gyár dolgozói a II. pártkongresszus idején tapasztalt szocialista versenyelvettel folytatták munkájukat. A szeszgyárban tervén felül 1.3 vagyon szesz készült el. A likörgyár dolgozói 6000 literrel termeltek többet, mint amennyit tervük előírt.

A szeszgyáriak közül Tapanea Iulian váltása átlagosan 5—10 százalékos tervteljesítést ért el s ezzel a legjobban dolgozók közé küzdötte fel magát.

A szeszgyárban Ladau Gheorghe váltása dolgozik a legjobban. Átlagosan 7—10 % nem ritka eset, amikor 15 százalékos tervteljesítést ér el.

A gyárban tovább alkalmazzák az elmúlt évben bevezetett előrehaladott szovjet és hazai munkamódszereket, ami jelentős mértékben hozzásegíti őket a további jó termelési eredmények eléréséhez. A szocialista munkaverseny s annak állandó nyomkövetése is lelkesíti a dolgozókat mindennapi termelőmunkájukban.

Fokozott lendülettel

A „Vörös Trió”-gyár Rashel osztályán évről-évre egyre több színes kendők, függönyök és egyéb kötött anyagok készülnek. A termelési mennyiség növekedése az osztály dolgozóinak öntudatát igazolja.

Az üzemsztyál felelőse örömmel beszél arról, hogy a termelési mennyiség dolgozónkénti növekedését a munkában való pontos megjelenés, a szocialista verseny, valamint a szovjet munkamódszerek alkalmazása tette lehetővé. Az új esztendőben az üzemsztyál dolgozói fokozott sikereket elé-rezések főlétszenek.

Boar Maria, az osztály élmunkása több, mint 90 százalékkal teljesíti tervnormáját. Jó példáját örömmel követik az osztály dolgozói s közösen haladnak elhatározásuk valórvállásának útján.

A drótszövőnök munkájáról

Annak, aki ismerős a textilgyárak szövődéiben, aki már sokszor figyelte a vetők gyors siklását, azonnal ismerősnek tűnik a drótszövő-gép is. A különbség azért mégis óriási. Itt vékony fémhuzal a fonál, szitavasz-tal, valamint rostavaszat ezének. A munkásoknak kezezn, munkaruháján olajfoltok s nem vatta és cernaszálak vannak.

A „Coopmetal” 2. számú egységében, a szitakészítő műhelyben 3 váltásban dolgoznak a két szövőgépben. Munkájuk nem könnyű, de szorgalommal és odaadással dolgoznak. Cioara Maria e hó 16-án például 155 százalékkal teljesítette normáját. Ugyancsak jól dolgozott ebben a hónapban Urban Magda és Horváth Julia is. De a szita készítésének más munkafolyamatát végzők sem maradtak el.

A Coopmetal 2. számú egységéhez tartozik a bádogos műhely is. Itt Szilánko János és Kovács István értékelte az szép termelési eredményeket.

„Ösztönözni kell

a mérnököt, technikusok és munkások köréből kikerülő újítók és ésszerűsítők tömegmozgalmát.” Ezeket a sorokat olvasta a Román Munkáspárt II. kongresszusának a népgazdaság fejlesztése 1956—1960. évi második öt éves tervére vonatkozó irányelveiben. Nagyot dobant a szíve az örömtől. Hogy lám, a párt figyelme mennyire mélyreigen árad az újítók és ésszerűsítők felé is. Hiszen ő is újító! Mindennapi munkájában hány-szor nyúl feléje a párt segítő keze.

„Egy napon a TEBA gyárban ki-kopott az automata csévézőgép három orsója. Nosza lett egy kis riadalom, elvégre, ha egy gépen 24 orsó közül három áll, ez 144 kiló napi anyagvesztést jelent. Már pedig ez a vesztés nem engedhető meg. A gyár vezetősége több helyről rendelte meg az orsót, a beérkezett válaszok lesújtók voltak, nem vállalták az orsók elkészítését.

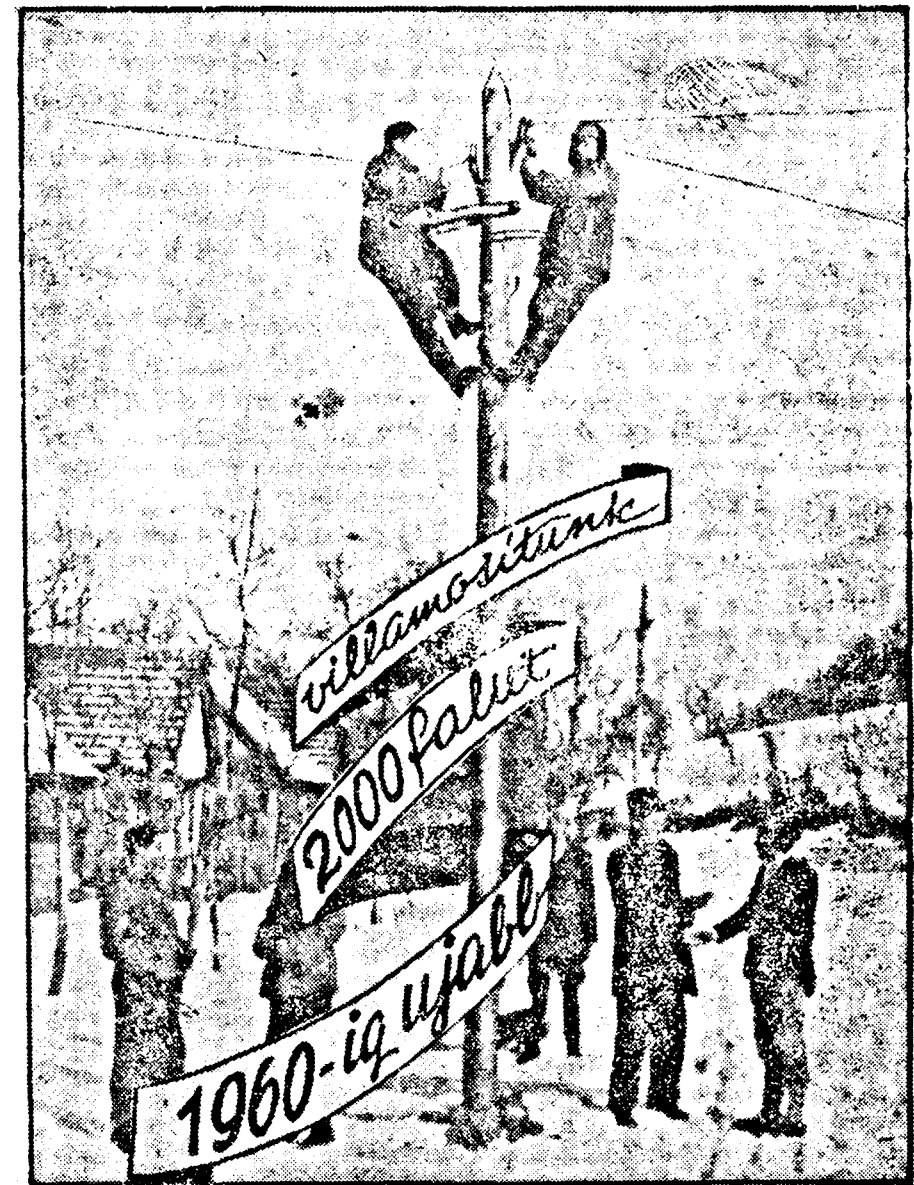
Az újítórda vezetőjének ekkor mentőülte támadt: Sipos Lajos élmunkás újítóhoz fordult.

Sipos bácsi segíthetne rajtunk — s tőviről hegyire elmondta, hogy hogyan is áll az orsók története.

Sipos Lajos megnézte a gépet. hámmögött: szokása szerint, nem szólt semmit, csak a nézése mondta, hogy no jól van, megcsinálom.

Azon az éjszakán csöndes otthonában nekifogott a tervezésnek. A késő éjszakai órákban felesége többször mondta, hogy „mi az Lajos,

A második öt éves terv feladatai

A második öt éves terv folyamán nagy gondot fordítunk a városok és falvak villamosenergia-ellátásának megjavítására. Egyrészt áramszolgáltatási hálózataink magasfeszültségű vezetékekkel kapcsoljuk össze, másrészt legalább 35.000 kilowatt beszerelt öszteljesítőképességű helyi és vízierőműveket építünk. Ipari hőerőműveket építünk, illetve bővíttünk ki összesen 100.000 kilowatt teljesítőképességgel. Ezzel egyidejűleg még 2000 falut villamosítunk.

Épül az ország legkorszerűbb lenfonodája

A tavalyi gazdag len- és kendertermés megalapozta a len- és kenderfeldolgozó gyárak jó nyereanyagellátását.

A tavalyi Marosiudason és Alfátum üzembe helyezett lennyűző vállalatok megszakítás nélkül dolgoznak.

Ez évben, amikor még több lesz a len- és kenderrost, új lenrost-fonódat adnak át rendelkezésükre Gyergyószentmiklóson. Az új fonódat szovjet dokumentáció alapján tervezték és építették fel, szovjet gépekkel rendezték be.

A CFR fűtőház dolgozói csoportokban vitatták meg a II. pártkongresszus dokumentumait. A megvitatások során több dolgozó értékes kötelezettségvállalást tett.

Springfield József és Simandan Stefan mozdonyvezetők például vállalták: mozdonyukat a szovjet mód-szerre alkalmazásával úgy gondozzák, hogy a két általános javítás közötti időt száz százalékkal meghosszabbítsák. Vinfan Gheorghe (MSZ) brigádtag január 40. százalékos normatelteljesítést vállalt.

A fáradhatatlan újító

hát nem fekszel még le, hiszen reggel a gyárban kell lenned. Nem elég nappal a gyári munka, még az éjszakát is elveszed magadtól.” De Sipos Lajos csak legyintett. „Hagyd jómagam, ez az én dolgom, az orsókra szükségem van a gyárnak, gyorsan meg kell csinálnom.”

Negyvennégy órai szakadallan munkával elkészítette a diszpozítiót.

Egyeszer volt az egész — mondja Sipos Lajos — csak gondolkodni kell. Meg kell találni mindig az újat, nem szabad sajnálni a fáradságot. Ne csak az orruk hegyéig lássunk, előre kell nézni! Ha meg tudunk oldani valamit itt a gyárban, meg kell tennünk.

Két nap múlva már pergett a három orsó, megszűnt a termelésben állott zökkenő.

Ezenkívül egész sereg újítása van Sipos Lajosnak.

Sipos Lajos sem mellátta figyelemre a múltban, noha mindig ki-váló szakmunkás hírében állott. Amint beszélgetek az újítóval, feltá-rul az élete, keresetlen szavakkal világítja meg azt a különös érzést, amely az igazi újító jellemzi: az alkotás erejében lévő zsepéség. A ki-vállalónak első pillanatra kissé nehézelgondolnia, hogy milyen göröngyös az út, amíg az újító eljut egy újításig, amíg megszületik agyában a megoldás gondolata, azután a ki-vitelezés, mindaddig, amíg az újító-iroda elfogadja és alkalmazza azt.

Serényi József

Hírek a Szovjetunióból

A TUDOMÁNY PALOTÁJA A LENINI DOMBOKON

A moszkvai M. V. Lomonoszov állami egyetem egyike a Szovjetunió 800 felsőoktatási intézményének, melyekben összesen több, mint 1.800.000 személy tanul. A moszkvai állami egyetem hallgatóinak száma, — beleértve a levelező hallgatókat is — jelenleg több, mint 27.000-re emelkedik, 60 különböző nemzet fiatalai tanulnak az egyetemen, ahol 1860 aspiráns dolgozik és negyvenen készít doktori értekezéseket. Csupán a jelen iskolaévből körülbelül 2700 ifjú iratkozott be a moszkvai állami egyetem első évfolyamára.

A Tudomány Palotája — így nevezték a népi moszkvai egyetem új épületét — a főváros Lenini dombján épült. Itt az egyetem új szárnyaiban megvalósultak mindazok a feltételek, melyekről a diákok csak álmodhatnak. 168 tanterem, 1700 laboratórium áll a diákok rendelkezésére, akik a legkorszerűbb didaktikai anyagok és legfontosabb készülékek segítségével sajátíthatják el a tudomány legújabb vívmányait.

Nap-rap után megfeszített munka folyik a moszkvai egyetem 12 karának 210 tanszékén. Diákok és aspiránsok, az egész tanári kar állandóan erősíti kapcsolatait a természettel és hozzájárulnak a tudomány felvirágoztatásához, a nemzetgazdaság állandó fejlődéséhez. A moszkvai állami egyetem kollektívája cselekvően vesz részt a kommunista párt és a szovjet kormány által az egész szovjet nép elé állított fontos feladatok megoldásában. Az egyetem által rendezett számos kutató és a laboratóriumokban végzett tudományos munka eredményei nagy gyakorlati jelentőséggel bírnak.

SZ. LITHATO ÉGETÖKEMENCE

A táglagyártás egyik legfontosabb művelete az égetés. A jelenleg elterjedt körkémencek hibája, hogy meg-rakásuk és kirakásuk kézzel történik. N. V. Oliszkovics mérnök javaslatára az Ukrán SzSzK építőipari minisztériumának tervezőirodája újfajta kémencőt tervezett, amely állandóan működik.

Az új berendezésnek számos fontos előnye van: Szállítható helyiségből, tüzhelyből, sinetből, ventilációs berendezésből áll. Hála a téglák berakási és kirakási folyamata gépesítésének, valamint más nehéz munkafolyamatok mechanizálásának, az égetési költség 40 százalékkal kevesebb, mint a körkémencek esetében. A szállítható kémence évi tízmillió téglát termelhet. A kémencőt gyengébb minőségű szénnel fűtik. A szállítható kémence építéséhez 3—4-szer kevesebb építőanyag szükséges, mint a körkémence körkémencekhez.

Igen fontos az a tény, hogy ezt a kémencőt fűtő létesítmény lehet szállítani, ami lehetővé teszi, hogy a kémencőt időleges táglagyártótelepeken is felállítsák.

LAKOHAZAK IPARI GYÁRTÁSA

A lakóházak ipari előgyártása a szovjet ipar aránylag fiatal ága, alig tíz éve létezik. Mégis jelenleg az évenként épített lakóházak részének több mint 30 százaléka gyárakban készíttik. A lakóházakat gyártó kombinátok fából 1, 2, 4 és 8 lakó-százak falait készílik el. A fából készített előgyártott házakon kívül olyan házak számára is készítenek itt anyagot, melyek falai téglából, salaktömbökből, stb. készülnek.

Az utóbbi két évben megkezdtek az előgyártott családi házak szállítását. Két és 3 szobás házakat gyártanak üvegverandával, központi fűtéssel, fali szekrényekkel és redőnyös ablakokkal. Egy ilyen házat 5 munkás 5 nap alatt felépít. A ház falait bármilyen színre be lehet festeni.

Az utóbbi évben több vállalatot létesítettek a lakásipar szükségleteinek kielégítésére, melyeket a legkorszerűbb technikai felszereléssel láttak el. Ezekben az üzemekben a munka termelékenysége kétszerese a régebbi üzemek munkatermelékenységének. Az utóbbi hat évben a lakásépítés költségei körülbelül 30—35 százalékkal csökkentek.

FILMEK A KOLHOZOK SZÁMÁRA

A mezőgazdasági minisztérium kérésére a Szovjetunió filmstudiói 1955-ben több, mint 50 olyan filmet gyártottak a kolhozok számára, melyek a tudomány legújabb vívmányait és a mezőgazdasági gyakorlat új eredményeit tükrözik.

Meg kell említeni a legújabb filmek között a „Teremtő Malcov”, „A kukorica története”, „Az aranygyapjú”, „Elektromosság a mezőgazdaságban”, „Szovhoz a szőlőféléken”, stb. címűeket. A filmek gyártásánál résztvettek a filmstudiók dolgozói kívül a mezőgazdaság szakemberei is.

A X. versenyszakasza vasárnap került sor Mansurah és Tanta közötti 55 kilométeres távon. A lengyel Wienocvsky nyerte a szakaszt, míg a román versenyzők közül Dumitrescu 1. Bolgár NK 105 óra 29:57 mp., 2. Lengyel NK 105 óra 41:18 mp., 3. Román NK 105 óra 47:17 mp., 4. Német Demokratikus Köztársaság 105 óra 50:42 mp., 5. Dánia 106 óra 14:28 mp.

Végetért a parlag- és szűzföldek megmunkálásában kitűnt komszomolisták és ifjak értekezlete

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A Kémi Nagypalotájában január 21-én befejeződött a parlag- és szűzföldek megmunkálásában kitűnt komszomolisták és ifjak értekezlete.

Az értekezlet résztvevői megvitatották Ivan Benediktovnak, a Szovjetunió szovhozügyi miniszterének, Viagyimir Mackevicsnek, a Szovjetunió földművelésügyi miniszterének és Alexandr Seljapinnak, a Szovjetunió Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetsége KB-a titkárnak jelentéseit.

Az értekezlet ifjú résztvevői beszámoltak első sikereikről. Hangsúlyozták, hogy alig két év alatt a szovhozok 13.640.000 hektárnyi parlagföldet szántottak fel.

A parlag- és szűzföldek értékesítésében résztvevő ifjak beszélték arról a lendületes munkáról, amely az új termőföldek megműveléséért folyik. Az ifjak számára az új termőföldek megművelése szent ügyvé vált.

Most már nehezen lehetne eltevédeni Kazahsztán végtelen sztyeppéin — mondotta Nyikolaj Dihnov, a Komszomol-Kazahsztáni Központi Bizottságának titkára. Háromszázharminchétfő szovhoz létesült, utakat és vasutakat építettek a kilométerek ezerein. Mindez legnagyobb részt az ifjak kezemunkája.

Trofim Liszenko, a „Lenin” Szovetségi Mezőgazdasági Akadémia elnöke a parlagföldön dolgozó ifjakat hasznos tanácsokkal látta el.

Az értekezlet záróülésén felszólalt N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió

Kommunista Pártja Központi Bizottságának első titkára. Köszöntetét fejezte ki a parlagföldeken dolgozó ifjaknak, amiért teljesítették az eléjük tűzött feladatokat és lelkesen vállalkoztak a Kommunista Párt felhívására. A záróülésen résztvettek N. Sz. Hruscsov, L. M. Kaganovics, G. M. Malenkov, A. I. Mikoján, V. M. Molotov, M. G. Peruhin, N. Z. Szaburov, A. M. Szuszlov, K. J. Vorosilov, A. B. Arisztov, N. I. Bjelajev, P. M. Poszpjelov, D. T. Szepilov elvtársak.

Az értekezlet résztvevői egyhangúlag felhívást fogadtak el, amelyben arra szólították fel a parlag- és szűzföldekben dolgozó komszomolistákat és ifjakat, hogy újabb sikereket érjenek el a parlag- és szűzföldek értékesítésében a haza javára.

Befejeződött a Magyarországi Szakszervezetek Tanácsának plenáris ülése

BUDAPEST. (Agerpres.) Az MTI jelenti:

Budapest január 21-én befejeződött a Magyarországi Szakszervezetek Tanácsának 8. plenáris ülése. A plenáris ülés résztvevői határozati javaslatot fogadtak el arra vonatkozóan, hogy milyen feladatok hárulnak a szakszervezetekre a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének novemberi ülésén hozott határozatok teljesítéséért folytatott harcban, valamint határozati javaslatot a szakszervezetek tevékenységéről, a társadalombiztosítás terén.

A plenáris ülés felszólította a dolgozókat, fokozzák a termelést, növeljék a munka termelékenységét és az ipar technikai színvonalát.

Rövid külföldi hírek

DELHI. (Agerpres.)

Tháiföld miniszterelnöke Nehru miniszterelnök meghívására Indiába látogat. A tháiföldi miniszterelnök utazásának időpontját még nem közzélik.

ROMA. (Agerpres.)

Bronchi, az Olasz Köztársaság elnöke március folyamán Libanonba utazik.

KAIRO. (Agerpres.)

Január 21-én Tripolisban megnyitott a libiai parlament ülésszaka. Idrisz király trónbeszédében kijelentette, hogy Líbia a többi arab országgal együtt elhatározta, minden intézkedést megtesz az Arab Liga megszilárdítására.

DELHI. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Az országfejlesztés kérdéseivel foglalkozó tanács befejezte kéténapos ülésszakát, amelyen megvitatották a második öt éves terv tervezetét. Az ülésen résztvevő Nehru miniszterelnök is.

KAIRO. (Agerpres.)

Az egyiptomi fővárosban január 21-én megnyitott az Arab Liga gazdasági tanácsának harmadik ülésszaka. Az ülésszakon részt vesznek Egyiptom, Szíria, Szaudi-Arábia, Irák, Líbia, Jordánia és Jemen pénzügyi- és gazdasági miniszterei.

Hassuna, az Arab Liga főtitkára, megnyitott beszédében kijelentette, hogy a tanács előtt sok fontos kérdés áll, amelyeknek megoldása megköveteli az összes arab államok együttműködését, gazdasági programjaik egybehangolását.

Az amerikai külügyminiszter sajtóértekezlete előtt

LAKAJ: A karácsonyi jelmezt parancsolja kegyelmes uram, vagy a mindennapi ruhát?

A hét filmjei

„DOZSA GYORGY” mozi: Január 29-ig: Lejtek a hegyekből. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta matiné 11 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Január 29-ig: Leana. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„HERBAK JÁNOS” mozi: Január 29-ig: A hűség próbiája. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Január 29-ig: Liliomfi. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„UJ IDOK” mozi: Január 29-ig: A karaván támadása. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Január 25-ig: A két barát. Előadások: hétköznap: 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): 25-ig: A hevi erdő ostroma. Előadások: 5 és 7 óra.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: (Mosóczi-telep): Január 27 és 29-én: A borzalom béré.

„DECEMBER 30” üzemi film-színház: Január 28 és 29-én: Rákóczi hadnagya. Előadások: 3, 5 és 7 óra, vasárnap: Matiné 11 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): Január 25-ig: Kátyavár.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): Január 25-ig: Anna rendjel.

„AZ ARADI BABSZINHAZ MO-SORA”: csütörtökön, január 26-án, délután 16 óra: Piros tulipánok. (Az előadás román nyelvű.)

NEPDAL-EST ARADON

A nagyváradi „Danló Pista” népzenekar csütörtökön, január 26-án este 8 órai kezdettel népdal-estet tart a Kulturpalotában. A zenekart Costa Josif vezeti, közreműködik Dukász Anna és Gulácsi Albert.

A magyar NK mult évi mezőgazdasági tervének teljesítése

BUDAPEST. (Agerpres.) — Az MTI jelenti:

Január 22-én hozták nyilvánosságra Budapest a Magyar NK Központi Statisztikai Igazgatóságának közleményét a Magyar NK mult évi mezőgazdasági tervének teljesítéséről.

Az ipar 103,2 százalékkal teljesítette az évi tervet. 1954-hez viszonyítva az ipari termelés 8,2 százalékkal emelkedett.

Az állam nagy segítségben részesítette a magyar mezőgazdaságot. 1955-ben állami alaptól két milliárd negyszáz millió forint beruházást

eszközöket a mezőgazdaság fejlesztése céljából.

A mult évben további hatvan ezer család lépett be a termelőszövetkezetekbe.

Magyarország lakossága az év végére 9.860.000 főre emelkedett.

„A koreai fegyverszünetet tartós békévé kell változtatni”

Nam Ir nyilatkozata egy angol újságról

FENJIAN. (Agerpres.) Uj Kína: Nam Ir, a Koreai NDK külügyminisztere, Lois Mitchison angol újságról adott interjúja során kijelentette, hogy a koreai béke megteremtése érdekében a fegyverszünetet tartós békévé kell változtatni.

Nam Ir hangsúlyozta, hogy a fegyverszünet még nem jelent tartós békét, ami csak akkor biztosítható, ha kivonják az összes idegen csapatokat Koreából és békésen, véglegesen rendezik a koreai kérdést.

Az egységes Korea mielőbbi létrehozása Korea egész népének egyöntetű kívánsága — mondotta Nam Ir, majd így folytatta: „Köztársaságunk kormányja továbbra is erőfeszítéseket tesz a cél elérése érdekében. Korea gyors egyesítése, az Északon és Délen lévő koreaiak közeledésétől

és együttműködésétől, valamint a koreai kérdés megoldásában érdekelt összes államok nemzetközi együttműködésétől függ.

„Korea egyesítését békés úton, magának a népek kell megvalósítania.

Ugy vélem — mondotta Nam Ir — minden lehetőség megvan ahhoz, hogy széleskörű kapcsolatok és a gyakorlati kérdésekben nagyobb együttműködés jöjjön létre Észak-Korea és Dél-Korea között.

A Koreai NDK külügyminisztere a továbbiakban rámutatott arra, hogy az amerikai fél igyekszik megszüntetni a semleges ellenőrző bizottságot és Dél-Korea fegyverkezésével fokozza a feszültséget, ami még szükségessé teszi a semleges bizottság fennállását.

Sztrájkok és zavargások Nyugat-Bengáliában

DELHI. (Agerpres.)

A Hindustan Times-Evening News című lap hírt ad arról, hogy Nyugat-Bengália államában január 21-én kimondták az általános sztrájkot, tiltakozásként az indiai kormány azon határozata ellen, hogy Nyugat-Bengáliában közigazgatási újszervezést hajt végre. Egyes helyeken össze-

tűzésekre került a sor a sztrájkolók és a rendőrség között. A szállítások szünetelnek, a legtöbb intézményt és vállalatot bezárták.

Bombayban január 21-én nyugalm volt, a sztrájk miatt a legtöbb vállalatban továbbra is szünetel a termelés.

Történelemhamisítás-a hidegháború szolgálatában

A fenti címmel cikk jelent meg a Práda-ban „Megfigyelő” aldrással. A cikk a „yaltai dokumentumoknak” az USA-ban történt közzétételével foglalkozik és ezt rövidítve az alábbiakban közöljük:

Noble, az USA külügyminisztériuma levéltárának vezetője az USA történelmi társaságának gyűlésén 1955 december 29-én futólag megemlítette, hogy a külügyminisztérium nemrég kiadta a „yaltai értekezlet dokumentumainak” teljes gyűjteményét. Noble semmit sem mondott arról, hogy a kötet új adatokat is magában foglal s így a közönség azt hitte, hogy a gyűjtemény azokat az anyagokat tartalmazza, amelyek már tavaly márciusban megjelentek a sajtóban.

A lapok közlése is tették az új „okmányokat” — egyeseket teljes egészükben, másokat csak részleteket. A New York Times például két egész oldalt szentelt ezeknek az okmányoknak, amelyek részletes cikkszerűen tették közzé. A közzétett anyagok természetesen nem tekinthetők hiteles okmányoknak. Mindezek általában az USA diplomatáinak és kormánytisztviselőinek személyes feljegyzései, a nagykövetségek alkalmi megbeszélések, hírszövegek és egyes esetekben puszta... kiágyalások alapján készült jelentései. Semmi bizonyíték nincs arra, hogy ezek az „okmányok” nem egyes tisztviselők képmunkájának születtek-e, vagy nem szándékos hamisítványok-e, amelyeket az USA külügyminisztériumának tisztviselői meghatározott céllal készítenek.

Az amerikai lapok és rádióállomások ennek ellenére nagy tühöt csapnak ezekre az anyagokra kapcsolatban. Egyes túlbuzgó lapok akarata ellenére is elárulták, hogy miért éppen most tették közzé ezeket az okmányokat és mi a magyarázata annak, hogy ilyen okmányokat egy hordó fenékén” fedezhettek fel — hogy a külügyminisztérium szövegíró-jének saját szavaival éljünk.

James Reston, a New York Times washingtoni tudósítója, akit tudvale-

vőleg szoros kapcsolatok fűznek Dulles külügyminiszterhez, már december 30-án sietett kijelenteni: az újabb közzétett anyagok „napvilágra hozták azt a tényt, hogy Roosevelt elnöknek élete utolsó hónapjaiban éles ellenfelei voltak a Szovjetunióval.” Amint ugyanez a sajtótudósító mondotta, „a külügyminisztérium új yaltai okmányából világosan kitűnik, hogy már Roosevelt halála és a második világháború befejezése előtt komoly veszély fenyegette az Egyesült Államok és a Szovjetunió között a háború alatt létrejött szövetséget.”

A tavaly márciusban közzétett, ugynevezett „yaltai okmányokkal” az USA diplomáciájának jelenlegi vezetői tudvalevőleg diszkreditálni próbálták azt az ügyet és azokat a törekvéseket, amelyek az USA szövetségeit — Angliát és a Szovjetuniót — a mult háborúban vezették az egyuttal kompromittálni igyekeztek az USA akkori kormányát, amely — szerintük — nem volt hajlandó előkelten küzdeni országa érdekeiért. Az angol sajtó és a demokrata párt képviselői akkor teljes joggal a republikánus kormány olyan — legkevésbé sem helytálló — kísérleteinek tekintették ezt az eljárást, amely a történelem meghamisításával a kormány bizonytalan belpolitikai helyzetének megszilárdítására és közvetve, külpolitikai kudarcainak igazolására irányult. Az „új okmányok” figyelmes tanulmányozása azt mutatja, hogy ezeket ugyanazzal a méltatlan céllal huzták elő „a hordó fenékéről.”

A nyilvánosságra hozott anyagok első sorozatának célja: kimutatni, hogy a Roosevelt-kormány kebleiben a legelmebb rend sem honolt, hogy a miniszterek között komoly süröndások voltak és a külpolitikában olyan zűrzavar uralkodott, amelynek következtében még Hull, a külügyminiszter és helyettese, Wells, sem egyeztettek össze akcióikat és kölcsönösen kikémlelték egymást.

A második, terjedelmesebb sorozat célja diszkreditálni Amerika szövetségeinek — Angliának és a Szovjetunióknak — a háború alatt folya-

tott politikáját. Igaz, hogy Anglia politikájáról csak néhány „dokumentumban” tesznek említést, hogy komplikálják az angol-francia kapcsolatokat. Az amerikai funkcionáriusoknak — ugymond — a yaltai értekezlet idején készített feljegyzései több ízben és nyomatékosan hangsúlyozzák az angol kormány barátságát magatartását Franciaországgal szemben.

Ezekben az anyagokban megkülönböztetett helyet foglalnak el Harrimannek, az USA moszkvai nagykövetségének feljegyzései a Szovjetunió külügyi népbiztoságának egyik volt munkatársával folytatott beszélgetéséről a német kérdésben. Harriman a szovjet kormányt tudajdonítja azt a szándékot, hogy Németországot néhány önálló kis államra darabolják fel, megfosszák nehéziparától és hogy Németországból 2-3 millió németet a szövetséges államok területére szállítsanak és munkaerőként használják fel őket.

Harriman összes megállapításait egyszerű feltételezésekre alapozza. Köntörfalazás nélkül ezeket írja: „Feltételezem, hogy ő (a szovjet beszélgető fél — szerk. megj.) a többi kizárólag a német államok kis államokra való feldarabolására gondolt és a nehézipar — így például a repülőgépek és vegyipar — betiltására, minthogy az katonai célokra használható fel.”

Az amerikai kiadványok sugalmazói el akarják terelni a figyelmet arról, hogy Németország felosztásának kérdését az amerikai fél vetette fel mégpedig már a három hatalom vezetőinek 1943 november-decemberi teheráni értekezletén. Hopkinsnak, Roosevelt legközelebbi tanácsosának ezzel kapcsolatos okmánya ezeket mondja:

„Németország felosztásának kérdéséről részletesen megtárgyalták Roosevelt tervezetét javasolt öt autonóm állam létrehozására: 1. Poroszország (megközelítőleg); 2. Hannover és az északnyugati vidék; 3. Szászország Leipzig tartományal; 4. Hessen-Darmstadt, Hessen-Kassel és a Rajnától délre fekvő vidék; 5. Badén, Saarország, Baden és Württemberg. A

Kiel-csatorna és Hamburg, valamint a Ruhr-vidék és a Saar-vidék az Egyesült Nemzetek ellenőrzése alatt marad.

Churchill egyetértett azzal, hogy Poroszországot külön kell választani a többiekől; ő azt tartotta, hogy a déli államokat el kell szakítani és a Dumai Konföderáció alkotó részévé kell tenni. Hopkins a továbbiakban megerősíti azt a tényt, hogy J. V. Sztálin „nem volt elragadtatva ettől a két javaslatról.” Hasonlóképpen a német munkaerő felhasználásának kérdése is még jóval 1945 előtt felmerült, de nem a Szovjetunió, hanem az Amerikai Egyesült Államok vetette fel. Ezt a problémát az amerikai fél már 1943-ban több ízben felvetette, amit igazolnak az amerikai okmányok is.

Az amerikai diplomaták igen jól ismerik a Szovjetunióknak Németországra vonatkozó szándékait. A szovjet politika a német kérdésben mindig határozott és világos volt. A Szovjetunió vezetői már a háború első hónapjaiban pontos megkülönböztetést tettek a német állam és a hitleri fasizta klükk között. J. V. Sztálin 1942 február 23-ai ismert napirányításában kijelentette, hogy: „A hitleriek jönnek és mennek, de a német nép, a német állam marad.” A hitleri hadiépítész szétzúzását és megsemmisítését követően a Szovjetunió színtén igyekezett hozzásegíteni a német népet ahhoz, hogy egyenes, bekeszerült és demokratikus államot hozzon létre.

Ez a célkitűzés nem változott sem a háború idején, sem pedig a háború után.

A „yaltai okmányok” szerzői közzétették Harriman igen kétségtelenül jegyzetét, azzal a nyilvánvaló céllal, hogy félrevezessék a nemzetközi közvéleményt és hogy a hibázó forrás jónak főre hárítsák a hibát Németország kettészakítására, amelyet a háború után az USA és Anglia valószínűleg meg.

A külügyminisztérium vezetői durván megmagasztalják a tényeket és a szovjet kormányt a németekhez tulajdonítani Morgenthau amerikai pénzügyminiszter tervét, hogy elmergítsék a viszonyt a szovjet és a német nép között. Ez a provokációs terv kiválglik az amerikai sajtó, s

nekülönben az amerikai hatóságoktól függő nyugatnémet lapok magatartásából is.

Az amerikai sajtó ezekre az „okmányokra” való hivatkozással diszkreditálni akarja a népek és államok közötti együttműködésre irányuló szovjet politikát, amely a legerőteljesebben N. A. Bulgaryinnak és N. S. Hruscsovnak indiai, burmai és afganisztáni látogatásában jutott kifejezésre.

A nyilvánosságra hozott okmányoknak ugyanehez a sorozathoz tartoznak a Szovjetunió és Irán kapcsolataira vonatkozó feljegyzések és táviratok is. Ezeknek az okmányoknak a szerzői azon iparkodnak, hogy árnyékot vessenek a Szovjetunióknak Irán irányában tanúsított jószomszédai és békepolitikájára. Nem sikerült azonban semmiféle meggyőző bizonyítékot produkálniok és ezért nyilvánosságra hozták egy londoni amerikai diplomáciai tisztviselő jelentését, amely „leleplezi” az Irán elleni nemlétező szovjet tervek.

Különösen jelentős helyet foglalnak el a Szovjetunió és Lengyelország kapcsolataira vonatkozó feljegyzések és sürgönyök. Erre vonatkozólag olyan levitelt lengyel politikai körleveleket is nyilatkozatait közlik, akik elárulták népek érdekeit és külföldre szöktek. Ezek a nyilatkozatok említést sem érdemelnek, ha nem állnának annak a célnak a szolgálatában, hogy „okmányokra” alapozzák Dullesnek a népi demokratikus országok belügyeibe való beavatkozására irányuló politikáját. Minthogy ezeknek az országoknak a dolgozói illő választ adtak az amerikai propagandisták kértelen „karácsonyi üzeneteire”, ezek a propagandisták nagylelkűen előkotorászták „a hordó fenékéről” a reakciós emigránsok régi hamisítványait és „okmányokként” próbálták ezeket az amerikai közvéleménynek feltálatni.

Az effajta „okmányok” kívül azonban tények is vannak. Ezek a tények pedig azt mutatják, hogy az USA kormány már régóta ráért a háború idején vele szövetséges államokkal (a Szovjetunióval és Angliával) kötött szerződéseinek nyílt megszegésére. A háború éveiben és közvetlenül a háború után kötött szerződésekről van szó, amelyeknek az volt a céljuk, hogy biztosítsák az

európai békét és a biztonságot, és reális segítséget nyújtsanak a német népeknek ahhoz, hogy Németország valóban demokratikus és bekeszerült állammá váljék. Az USA kormány — az angol és francia kormányok közreműködésével — a háború után megakadályozta az egységes, demokratikus és bekeszerült Németország megalakítását. Heivrelállította Nyugat-Németországban a hadipart és siet helyreállítani a hitlerista tábornok vezette német hadsereget.

Az amerikai külügyminisztérium vezetői most napfényre hoznak eddig senki által sem ismert és rendkívül gyanús titkos feljegyzéseket és sürgönyöket, hogy befektítsék az USA-val a legutóbbi háborúban szövetséges államok politikáját. Ezzel szemben nem akarják figyelembe venni azokat a mindenki által ismert egyezményeket, amelyekben az összes szövetségesek megállapították a német kérdéssel kapcsolatos közös politikájukat. Gondosan kerültek, hogy említést tegyenek ezekről az egyezményekről, minthogy az USA előre megfontolt szándékkal már rég megszegték ezeket a szerződéseket. Hamisítványok közzétételével el akarják terelni a közvélemény figyelmét erről a kétségbevonhatatlan tényről.

Mindenki előtt világos, hogy az amerikai külpolitika vezetői nem azért tették közzé az ugynevezett „yaltai okmányokat”, hogy megkönynyítsék a történelesek számát, hanem a háború idején és a háború után kötött szerződéseket megszegésük miatt.

Mindez azonban meddő fáradozás. A népek béketörekvése s békés együttműködésre irányuló óhaja olyan átfogó és olyan hatalmas, hogy nem lehet a történelem ilyen kezdetleges meghamisításával elfojtani, vagy gátat emelni eléje. A hamisítók ezzel csak önmagukat leplezik le, a béke megszilárdításának és a nemzetközi együttműködésnek az ellenségeiként.